

солдатами, а також зазнають ризику рекрутації у збройні групи. Основні засади Конвенції, такі як недискримінація, право на життя, заборона піддавати дітей під вплив жорстокостей, стають невід'ємною частиною зусиль спільноти міжнародного співтовариства щодо захисту дітей у конфліктних зонах.

Аналіз Конвенції з прав дітей в контексті збройних конфліктів допомагає розуміти важливість забезпечення безпеки та добробуту дітей в умовах, коли вони найбільше потребують захисту. Цей документ служить дороговказом для розробки та впровадження стратегій та політик, спрямованих на захист прав дітей в умовах конфлікту, і нагадує нам, що нашою моральною та правовою обов'язковістю є забезпечення безпеки та добробуту кожної дитини в усі часи.

Список використаних джерел:

1. Данильченко О. В. Захист прав дітей в умовах масштабної військової агресії РФ. 2022. 85 с.
2. Іванюк В. Д. Правове регулювання прав дітей в умовах війни. *Наукові заходи Юридичного факультету Західноукраїнського національного університету*. 2022. С. 66-68.
3. Ігнатенко К. Соціальний захист дітей в діяльності державних організацій на сході України. 2021. 53 с.
4. Цемко С. Особливості захисту прав та інтересів дітей громадян Іспанії на території України. *Цивільне право і процес*. 2021. 26 с.

Марина ВОЙТЮК,
викладач кафедри
теорії та історії держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ШЕЛТЕРІВ ДЛЯ ОСІБ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Домашнє насильство – досить поширене явище в українському суспільстві, яке в умовах правового режиму воєнного стану лише загострюється. Вимушений переїзд, безробіття, погіршення ментального здоров'я, втрата близьких та рідних – основні чинники, які впливають на вчинення даного правопорушення, а тим паче в нинішніх умовах.

В порядку, визначеному Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», особи, які постраждали від домашнього насильства, можуть звернутися до спеціалізованих служб підтримки та отримати належну допомогу [1]. До таких служб підтримки постраждалих осіб належать притулки, діяльність яких спрямовані в першу чергу на

забезпечення місця безпечного тимчасового цілодобового перебування постраждалих осіб [2]. Притулки (більш відома назва в суспільстві – шелтери) для осіб, постраждалих від домашнього насильства, тривалий час функціонують в Україні.

Шелтери утворюються як місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, так і підприємствами, установами й організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями, іноземними неурядовими організаціями, міжнародними організаціями, а також фізичними особами-підприємцями [2]. Звернутися за допомогою постраждалій особі самостійно не вдасться, для цього необхідне направлення від служби у справах дітей та відповідного підрозділу органу Національної поліції.

Якщо до 2022 року термін перебування постраждалої особи у шелтерах не перевищував трьох місяців з можливим продовженням до шести місяців, то тепер постраждала особа може перебувати в притулку до моменту припинення чи скасування воєнного чи надзвичайного стану [2]. Важливим є те, що місце розташування шелтеру не розголошується з мотивів безпеки як постраждалої особи, так і персоналу притулку.

Постраждалі особи, а зазвичай це жінки та діти, на основі оцінки їх потреб та індивідуального підходу до особи з урахуванням віку, статі, стану здоров'я та соціального становища, отримують комплексну допомогу, що включає послуги:

- психологічні;
- соціально-побутові;
- соціально-медичні;
- інформаційні, юридичні та інші [2].

Перебуваючи в шелтері, постраждала особа, окрім отримання певних послуг, зобов'язана дотримуватись певних правил, бо у разі їх невиконання в подальшому буде позбавлена можливості там проживати. Підставами для вибуття є: відмова від укладення або продовження строку дії договору про надання послуг притулку; відмова від проходження медичного огляду; розголошення інформації про притулок (місцезнаходження, персонал, осіб, які в ньому перебувають або залучаються до його роботи); порушення правил внутрішнього розпорядку; умисне перешкоджання постраждалою особою в отриманні документа, що підтверджує її особу [2].

Згідно із даними статистики з кожним роком кількість звернень до Національної поліції за фактом вчинення домашнього насильства зростає. Однак після повномасштабного вторгнення в І-му півріччі 2022 року кількість таких звернень зменшилась на 27,5 %. Це дозволяє припустити, що люди не зверталися до поліції через перешкоди, зумовлені війною. Суттєвою причиною зменшення звернень про факти вчинення домашнього насильства є вимушений виїзд наших людей за кордон [3]. Проте Міністерство внутрішніх справ України прогнозує, що до кінця 2023 року кількість звернень до Національної поліції зросте і досягне показника 2021 року.

У підсумку необхідно зазначити, що шелтери є «рятівним жилетом» для осіб, які страждають від постійного домашнього насильства та з різних причин не можуть покинути спільне з кривдником місце проживання. До того ж дехто вважає неефективним і безрезультатним звертатися до правоохоронних органів, а хтось обтяжений іншими проблемами та вважає, що «не на часі» вирішувати сімейні конфлікти. Складно звернутися за допомогою і тим, хто опинився під окупацією та взагалі не мають можливості отримати юридичну допомогу, яку надають на підконтрольній Україні території, або перебувають в зоні активних бойових дій.

Список використаних джерел:

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству (зі змін. та доп.): Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>.
2. Про затвердження Типового положення про притулок для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі: Постанова Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. № 655. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/655-2018-%D0%BF#Text>.
3. Шуневич К. Домашнє насильство в Україні: реагування в умовах війни, I півріччя 2022 року (проект Ради Європи «Боротьба з насильством стосовно жінок в Україні»). URL : <https://jurfem.com.ua/wp-content/uploads/2022/09/%D0%9F%D1%80%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%82-%D0%B4%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%96%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%A0%D0%84.docx-%E2%80%93%D0%BA%D0%BE%D0%BF%D1%96%D1%8F.docx-2.pdf>.

Олександр ГОДЗЕНКО,
курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Олександр ЗАХАРЧЕНКО,
старший викладач кафедри
адміністративного права та
адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
підполковник поліції

ДЕЯКІ ПИТАННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАД ПРИ ВИРІШЕННІ ПИТАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ

Україна, як і інші країни світу, потерпає від такого негативного явища, як домашнє насильство. Вказаний вид насильства є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини. Ефективне здійснення профілактичних заходів, що спрямовані на попередження вчинення